

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

Jeden dnešek má cenu dvou zítřků

B. Franklin

15. 3. neděle
postní

sv.
Josef

22. 4. neděle
postní

Zvěstování
Páně

29. 5. neděle
postní

5. Květná
neděle

Zelený
čtvrtek

Velký
pátek

Bílá
sobota

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.ic.cz
Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. ?těpán • Sidonie

8. 3. 2009
2. nedele
postní
Číslo: 4
Ročník: 14

Potřebuji vykoupení?

Na tuto otázku narazíš pokaždé, když se v této postní době objevíš v našem farním kostele. Co se v tobě děje, když tahle otázka zaznívá ve tvém srdci? Jaké pocity v tobě vyvolává? Mezi některými křesťany je známý výrok: *Já v Boha věřím, ale co si nezařídím sám, nikdo za mě neudělá.* Do jisté míry je to pravda. Pán Bůh určitě nehodlá plnit naše povinnosti místo nás, ale rozhodně jako náš Spasitel a Vykupitel vřele touží být v našem životě přítomen. Chce být s tebou v tvých úspěších i poklescích, ve tvé radosti, ale i v opuštěnosti, ve zdraví i nemoci. Často shledáme na sobě spoustu chyb, selhání, nedokonalosti a hříchů. I přesto, že se snažíme být ochotnými a vstřícnými, mnohokrát zjistíme, že opak je pravdou. Tolikrát jsme slíbili sobě, našim blízkým, nebo dokonce Pánu Bohu, že *už to nebo ono* konečně změníme, a zjišťujeme, že narazíme na jakousi nepřekonatelnou zeď. Cítíme se jakoby svázaní neviditelným poutem. Sami si se sebou nevíme rady. A tak si mnozí z nás v duchu povzdechnou: *Potřebuji vykoupení – Pane, zachraň a vysvobod' mě.* A náš Bůh, který obětoval svůj život za nás na Kalvárii a dennodenně zpřítomňuje svou oběť na tisících oltářích světa, přichází a vysvobozuje nás.

Mnozí si však stále ještě myslí: *co si nezařídím sám...*

P. Karel, MIC

Jeden dnešek má cenu dvou zítřků

B. Franklin

Kalendář				12. března - 11. února 2009		
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
				12. sv. Kvirin	13. sv. Patricie (Vlasta)	14. sv. Matylda
15. 3. neděle postní	16. sv. Heribert	17. sv. Patrik (Vlastimil)	18. sv. Cyril Jeruzalémský	19. sv. Josef	20. sv. Archip	21. bl. Serapion
22. 4. neděle postní	23. sv. Turibius z Mongroveja	24. sv. Kateřina Švédská	25. Zvěstování Páně	26. sv. Haštal	27. sv. Rupert	28. sv. Rogát
29. 5. neděle postní	30. sv. Jan Klimak	31. bl. Balbína	1. sv. Makarius	2. sv. František z Pauly	3. sv. Nikita	4. sv. Izidor
5. Květná neděle	6. sv. Notger	7. sv. Jan Křtitel de la Salle	8. sv. Albert	9. Zelený čtvrtek	10. Velký pátek	11. Bílá sobota

Postní období

je příhodným časem k obnovení chápání křesťanského života jako velkého putování do domu Otcova. Toto období začíná udělováním "popelce" - sypaním popela na hlavu se slovy : „Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš!“ nebo „Obraťte se a věřte evangeliu.“ Těmito slovy započal Ježíš své poslání na zemi, aby smířil lidstvo s Otcem a aby uvedl každého na cestu života. Bůh Otec totiž připravil plán spásy pro všechny lidi, kteří od něho pocházejí a k němu směřují.

Celé Zjevení nám říká, že Bůh je Otec, původce lásky. Jeho láska se nabízí a přizpůsobuje každému

z nás. Svou láskou nás naplňuje ale do té míry, jak se jí otevřeme. Jeho láska a tvůrčí moc má možnost změnit náš život. Kristus nám zjevil Boha jako Otce plného milosrdenství.

Od Boží lásky nás dělí nedůvěra k Bohu, snaha dosáhnout štěstí a naplnění života pouze vlastními silami. Toto vše vede člověka ke hříchu, jenž je bariérou v přijímání Boží lásky, někdy přímo jejím odmítnutím.

Náplní postní doby není bezduchý půst a odříkání! Ale obrácení se k Někomu, kdo mi chce nabídnout více, než to, čím právě žiji.

Obrátit se ale k Tomu, kdo mi nabízí něco většího, předpokládá, že je třeba se od něčeho jiného odvrátit. Abych mohl do svých dlaní přijmout

něco většího, musím odložit to, co v nich může překážet. V tom je podstata neustálého rozlišování kudy nás Bůh vede, co nám nabízí a co je pro nás dobré.

Moudrost církve předávaná po staletí doporučuje tři, resp. čtyři kroky na cestě obrácení: „půst“, „modlitbu“, „almužnu“ a „smíření“. Modlitbou se člověk spojuje s Bohem, naslouchá mu, rozlišuje, jak a kudy se má ubírat jeho život. Postem se člověk něčeho dobrovolně zříká a **to, čeho se zřekl, poskytuje potřebným – což je podstatou „almužny“**. Smíření pak člověka naplňuje pokojem ve vztahu k Bohu, k druhým i k sobě. Požehnanou postní dobu!

S použitím internetu.

Dva spolehlivé zdroje

Kde se dozvíme, co Kristus slyšel od Otce a co nám chce říct? Jsou dva zdroje. Jedním z nich je Písmo svaté. Tam je všechno, co Bůh sdělil všem lidem. Kdo Písmo nezná, neudělá si na něj čas, nebo ho bere jenom jako poezii, tomu se může opravdu stát, že se nedozví, co mu chce Otec nebeský říct. Je nutné Bibli znát, - nejen si ji přečíst jako román. Bible je živé slovo Boží, mluví k nám čerstvou řečí. V něm k nám Bůh hovoří právě teď a říká nám to, co zrovna potřebujeme slyšet. Čteme, co jsme četli už mnohokrát, a najednou nás to nově osloví. Člověk žasne, jak ho najednou napadnou myšlenky, které ho nikdy předtím nenapadly. Učme se takhle číst Písmo svaté. S ochotou slyšet, co mi zrovna teď chce Bůh říct.. Druhým zdrojem poznání je hlubší modlitba - pokud si na ni uděláme dost času. Povolání lze slyšet jedine v modlitbě. Není možné, aby nás Bůh nechal v nevědomosti a neřekl, co od nás chce.

„Svatost není výsadou vyvolených, ale povinností každého křesťana.“

Matka Tereza

Velký nástroj milosrdenství Božího

Gynekolog, který dělal potraty a později konvertoval a stal se františkánem umíral na rakovinu, Na smrtelné posteli nenaříkal, ale děkoval: "Jsem rád, že mohu svému Pánu taky něco obětovat." Romain Rolland píše: "V tomto věku zbabělců, kteří se před bolestí třesou, je vztah křesťana k bolesti zvlášť důležitý. Odvažme se bolesti pohlédnout do tváře a poklonit se jí. Jen ten, kdo ji okusil, zná hodnotu života a odchodu z něj. " Ani jediná minuta utrpení není marná. Kolik zla je tím neutralizováno, kolik duší je zachráněno! V tomto smyslu lze mluvit o kosmické spravedlnosti. Každá naše bolest nebo slza je hodnota, zaregistrovaná v nebeské bance, která to dovede s bohatými úroky převést tam, kde to Kristovo tělo (církev) nejvíce potřebuje. Modlitbou, láskou a obětavostí se kdykoliv můžeme spojit s touto nebeskou centrálou, s anděly strážnými i se všemi světcí. A nese - li křesťan kříž i za ty druhé, to už je velký spolupracovník Boží!

Z knihy Ladislava Kubička " Oslovuji ?"

Na "e farnost dnes

Z farních matrik - brezen 2009

Pokřtěni byli:

Miroslav Kristín
Šimon Fojtík
Eliška Gajdošová
Lukáš Kroupa

Pohřbeni byli:

Marie Křížová (1928)
Josef Zůbek (1945)
Josef Tománek (1929)
Emil Jiřikovský (1914)
Ludmila Vilímková (1929)

Akce v postní době

21. března - Celodenní Děkanátní duchovní obnova pro manžele bude letos v naší farnosti. Povede **P. Pavel Ambroz**. Více se dozvíte v oznamech.

4. duben - 7. Arcidiecézní setkání mládeže v Kroměříži. Více na www.ado.cz/mladez v sekci Kalendář akcí a v oznamech.

Mocní a všemohoucí

Tak zní titul druhé z česky vydaných knih Madeleine Albrightové, bývalé americké ministryně zahraničí.

Tři abrahamovská náboženství – judaismus, křesťanství a islám – mají navzdory všem rozdílnostem základní východiska společná. Jsou to víra v Boha stvořitele, důstojnost člověka jako privilegovaného Božího tvora nadaného rozumem a schopného s Bohem komunikovat; uznávají požadavky Desatera, zvláště spravedlnost, sociální citlivost a pomoc chudým, ochranu nevinného lidského života a ochranu manželství a rodiny.

„S nástupem nového milénia jsme si libovali, že začneme znovu, ale nezačali jsme vůbec dobře. Jsem optimistka, která si pořád dělá starosti. Za téměř sedm desetiletí jsem viděla tolik příkladů nezištnosti a sebeobětování, že nevycházím z úžasu nad tím, co jsou lidé schopni udělat jeden pro druhého. Viděla jsem však také dost krutosti na to, abych si zoufala nad tím, co jsou lidé schopni udělat jeden druhému. Protiklady lidské přirozenosti jsou nevyhnutelné. Svoboda je náš dar i břímě, protože s sebou nese odpovědnost rozhodovat se a zodpovědnost za učiněné rozhodnutí,“ píše autorka v závěrečné kapitole.

Úryvky z článku D.Pohunkové
– *Katolický týdeník 1/2009*

Omluva

V minulém čísle F.m. se nám u článku „Svátost smíření z pohledu kněze“ ztratily internetové stránky, proto je nyní uvádíme:
<http://rob.signaly.cz>

Manželská setkání Kroměříž oslaví 20 let působení!

V roce 1986 manželé Stáňa a Luboš Náglovi jeli na „manželskou dovolenou“ do Finska. To, co tam prožili, je na tolik změnilo, že ti, kteří jim doma hlídali děti a starali se o domácnost, si nemohli té změny nevšimnout. Po příjezdu si večer dlouho do noci povídali a povídali a jejich svědectví změnilo život dalšímu páru – Petrovia Milence Jandovým. Ti jeli do Finska na manželské setkání další rok a s nimi také Miloš a Gita Vyleťalovi.

Miloš: *„Taky jsme jeli svého času do Finska „Na dovolenou.“ Líbilo se nám, že jsme na kursu zažili nejen péči o manželství, ale že šlo v ruku v ruce s péčí o ducha. Pochopili jsme, že některé věci nemohou lidé sami vyřešit, ale že to může udělat Bůh. O tom jsou manželská setkání. Může se zdát, že manželská setkání jsou jen o člověku, ale jsou o člověku a Bohu.“*

Pozn. *Za působení otce Wladislawa Ciagla tyto tři páry přijely pro nás přednášet a s námi pracovat jednu sobotu v postní době cca*

1993 na Pálenici v Bylnici... To jen pro vzpomínku.

Manželská setkání jsou určena pro všechny věkové kategorie. Nebojte se, že nezapadnete. Jen odvalu! Ženy jsou spíše zvědavé a muži kvůli své milované manželce udělají výjimku a pojedou.

V letošním roce se konají 4.- 11.7. v Kroměříži a 11.-18.7. v Hranicích na Moravě.

Kde se přihlásit?

Písemně:

YMCA Setkání,
Ludmila Lněničková,
Lánská 14, 568 02, Svitavy

Telefonicky:

Ludmila Lněničková
mobil: 777 191 868
telefon: 461 535 758

Elektronicky:

Ludmila.Lnenickova@seznam.cz

Další informace na

www.setkani.org.

A nečekejte! Je velký zájem a kdo se dříve přihlásí, ten se zúčastní!

Dary

„Mám bratrance,“ vyprávěl dr. J.O., „který je postižený, jezdí na vozíčku. Jsme stejně staří. Zatímco já jsem byl vždycky cvalík, co si nejradši někam zalezl s knížkou, bratranec byl krásně urostlý chlapík a sportovec, vyhrával jednu atletickou soutěž za druhou, věnoval se horolezectví, a na vysoké škole si dokonce přivydělával jako instruktor lyžování v Alpách. A potom přišel jeho úraz. Co jen si poležel v různých nemocnicích, co všechno vytrpěl... A jednoho dne bylo jasné, že s ním udělali všecko, co se dalo, lékaři už nevědí, jak pomoci. Dokud bude na světě, bude odkázán na vozík. Bratranec byl zvyklý pohybu od rána do večera, vítězstvím, cestování a teď najednou...“

Vystudoval a věnoval se vědecké práci, v době internetu teď člověk může snadno virtuálně cestovat, obesílal zahraniční učené časopisy... Je to uznávaný vědec, který má styky s pracovišti na celém světě. Má tři čestné doktoráty

Minulý týden byl u nás na prodloužený víkend.

Zašli jsme si na mši, tedy zašli... Já jsem šel a bratranec jel na svém vozíku. Když jsme se vraceli z našeho venkovského kostela domů, hovořili jsme. „Viš, že jsem děkoval?“

Bratranec to řekl tiše, tak tiše, že jsem ho stěží slyšel.

Nepřeslechl jsem se?

Udiveně jsem se podíval na bratrance, který jel luční cestou vedle mě.

„Děkoval?“ „Děkoval jsem za to, že můžu jezdit na vozičku,“ řekl mi bratranec.

Chvíli mi trvalo, než jsem pochopil, co tím myslí. Dost dlouho se nevědělo, jestli zbytek života neproleží. Jestli na vozičku vůbec bude moci jezdit.

Já bych si zoufal, kdybych se dozvěděl, že už do konce života neudělám ani jeden krok.

A on za to v kostele ještě děkuje.

Dary... Co to jsou dary? Dary jsou to, u čeho si uvědomíme, že to jsou dary.

Kolik hodin by trvalo, kdybych měl vyjmenovávat všechny dary, které má. A které za dary ani nepovažuji.

Chodím, vidím, slyším, mám ty, kteří mě mají rádi, mám domov, nebolí mě zuby...

Takové moře darů člověk má, a přitom stačí jedna kapička toho, co nemá, a člověk přehlíží celé nedozírné moře darů...

Vraceli jsme se bratrance luční cestou a já jsem se styděl. A pořádně.

A umiňoval jsem si, že vždycky když si budu chtít začít stěžovat, radši tím nebudu ztrácet čas a místo toho začnu děkovat...za všechny ty dary, které mám, dostal jsem, dostávám..."

Z knihy Andělé nás neopouštějí

Eduard Martin

Nepřerušuj mne, Pane, já se modlím!

Člověk: Otče náš, jenž jsi na nebesích...

Bůh: Prosím?

Nepřerušuj mně, Pane, já se modlím.

Ale tys mě přece volal!

To ne, vlastně jsem tě nevolal. To my se jen tak modlíme...

Otče náš, jenž jsi na nebesích...

Tys mě volal, oslovil mě, chceš tedy začít se mnou rozhovor - nebo ne?

Posvět' se jméno tvé!

Myslíš to vážně?

Co mám myslet vážně?

Jestli chceš mé jméno posvěcovat. Víš vlastně, co to znamená?

No, to znamená... to znamená... Já to vlastně vůbec nevím.

To znamená, že mě chceš uctívat, že ti připadám jedinečně důležitý, že mé jméno je ti vzácné.

Teď tomu rozumím. Přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.

A děláš pro to něco?

Jestli něco pro to dělám? Samozřejmě. Přece chodím do kostela.

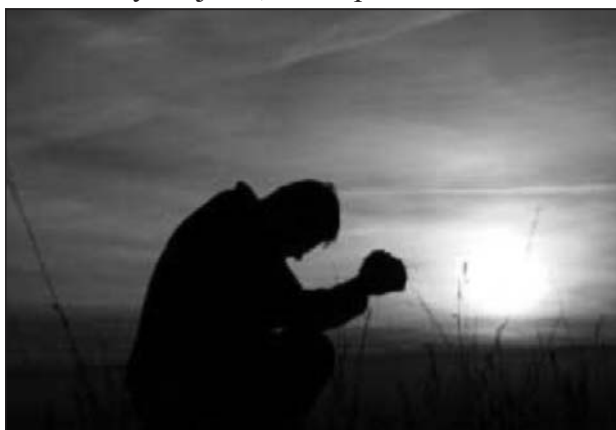
Já chci od tebe víc - aby ses zbavil svých zlovyků, kterými nepotěšíš nikoho u vás doma.

Abys myslel víc na své bližní, jak jim můžeš pomoci k poznání víry. Já chci, abys uzdravoval

nemocné, sytil hladové, těšil smutné - vždyť vše co děláš pro druhé, děláš přece pro mne.

Proč to připomínáš právě mně? Kolik lidí sedí v kostelech, kteří dělají méně než já!

Myslel jsem, že se opravdu modlíš

za to, aby mé království přišlo a má vůle se plnila. A to musí vždy začít právě u toho, který se za to modlí. Chceš-li být opravdu poslem mého království, to musíš opravdu ty chtít to, co chci já.

Už to začínám chápat... Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

Myslíš nyní skutečně na to, že tvá prosba obsahuje i tvůj závazek, že i ty uděláš něco pro to, aby lidé kolem tebe neměli nouzi?

A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

A co tvůj bývalý kamarád?

Ale to přece víš, jak mne vždycky provokuje, jak se mi vysmívá. A je silnější než já...

Já vím. Ale co potom tvá modlitba... jako i my odpouštíme...?

Já jsem pro -ať si lidé odpouštějí - ale u kamaráda je to přece výjimka, tak se nedá odpouštět. Jsi upřímný. Ale dělá ti to vůbec radost, s takovou zlostí chodit po světě?

Vůbec mi to Pane nedělá radost.

Já tě z toho uzdravím. Odpusť kamarádovi a já odpustím tobě. Přestaň se rmoutit kvůli tomu nepřátelství.

Ale já nevím, jestli to dokážu...

Neboj se, já ti pomohu!

A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

To ti splním rád. Jen ty se vyhýbej lidem a situacím, které tě pokoušejí ke zlému!

Jak to Pane, myslíš?

Vždyť ty dobře znáš své slabůstky, své zlovyky: slabou vůli, nespolehlivost, hádavost, nedostatek snášenlivosti. Nedej těmto pokušením žádnou šanci, postav se pevně proti.

Tak tohle je ten nejobtížnější Otčenáš, který jsem se kdy v životě modlil. Ale poprvé to má co dělat se mnou, s mým životem. Já jsem to vždycky jen tak odříkával... Chci to zkoušet znova... Neboť tvé je království i moc i sláva na věky.

Může být tohle náhoda?

Je to asi tři týdny, co se mému strejdovi stal úraz... Bylo to velmi vážné, protože byl už dost vysokého věku. Ležel v nemocnici v umělém spánku, napojený na přístroje... Je to zvláštní, ale bylo v tom něco moc silného a posvátného, vidět ho ležet v takové bezbrannosti a slabosti, chudobě... V takové čistotě lidství... Člověk, který byl velmi nadaný a měl za sebou velké dílo tu ležel odkázaný na péči druhých, tichý, vydaný... a ačkoliv se to zdá zvláštní, velmi krásný - ale nějak „zevnitř“.. Jako by to bylo jeho svědectví pro nás, že to, že člověk JE, úplně stačí, není potřeba dokazovat svou hodnotu ničím jiným...

A tak jsem na něj stále myslela, kudy jsem chodila..., v modlitbě a takovém spojení na dálku.. Moc jsem si přála, aby mohl odejít k Pánu posílený svátostmi a Pán i strejda si to určitě přáli taky, protože to bylo moc silné, myšlenka, která se neustále vrací, dokud člověk nepochopí a „konečně“ něco neudělá... Ale moc jsem nevěděla jak na to, protože bylo potřeba o tom promluvit s jeho nejbližší rodinou a nevěděla jsem, jak budou reagovat... V nemocnici říkali, že jeho stav je stabilizovaný, a tak jsem získala dojem, že je ještě čas... Ale ta myšlenka se stále vracela s velkou naléhavostí...

Pak jsem šla na večerní mši a přede mnou byl víkend přeplněný programem: večerní koncert, farní výlet, cesta za strejdou do nemocnice... Ale najednou při mši jsem poznala, že Pán by chtěl, abych na ten koncert nechodila... Nechápala jsem proč, ale nakonec jsem poslechla a zůstala doma.

A pak najednou myšlenka: teď máš čas zavolat kvůli té svátosti. Sebrala jsem odvalu a vše zařídila... Strejdova rodina slíbila, že kněze zajistí. A řekli mi také, že jeho stav se začal zhoršovat... Děkovala jsem Pánu, že mě takhle „za minutu dvanáct“ přinutil zvednout sluchátko. V neděli jsem jela do nemocnice... Seděla jsem u strejdy a modlila se... Zvláštní, jak tam čas utíkal... Lékařka mi řekla, že tam žádný kněz nebyl.. Trochu jsem znejistěla, ale svěřila jsem to Pánu s tím, že zavolám ještě jednou... Pak byl čas jít, tak jsem se rozloučila a šla..

Dole v přítmí v hale nemocnice seděl nějaký člověk. Nějak mě to táhlo se na něj zadívat. A jak se tak dívám, všimnu si, že ho odněkud znám. Byl to ten kněz, který měl přijít a čekal tam na rodinu strejdy... Taková časová souhra, přesně na minutu... Oni hned přišli a tak jsem mohla být u toho, když strejda v kruhu rodiny přijal odpuštění a svátost pomazání nemocných...

Strejda hodinu a půl na to odešel Domů, k Pánu... V pokoji a svobodný...

Může být tohle „náhoda“?

Napadlo mě, že když se dějí takové věci, může ještě někdo říct, že Bůh není? Vyslovila jsem to nahlas. A jeden „nevěřící“ příbuzný vážně řekl: To opravdu ne...

Díky Bohu.

Díky, strejdo.

Převzato z internetu

“Sytí nás tím, čím “ili”

4. dubna – Svatý Isidor, biskup a učitel církve

Isidor se narodil kolem roku 560 v Cartageně ve Španělsku. Rodiče mu brzy zemřeli a vychovával ho starší bratr, sv. Leander. Isidor se zpočátku nechtěl moc učit, i když byl velmi nadaný, ale jednou se při toulkách městem zastavil u studny.

Zaujaly ho hluboké zářezy na hřídeli a prohlubeniny na kamenném okraji studny. Jedna žena si tam zrovna přišla pro vodu a Isidor se jí ptal, jak vznikly. Žena mu odpověděla : "Zářezy způsobil

provaz, stále se navíjející na hřídela a jamky v kameni vyhloubila voda." Isidor nad tím dlouho přemýšlel a sám pro sebe si řekl : "Co všechno dovede vytrvalost. I kámen se vydlabe kapkou vody často dopadající a tvrdé dřevo se vydře každodenním navíjením provazu. Proč bych já s pomocí Boží nedosáhl velké učenosti, budu-li stále pracovat !" Od té doby se Isidor horlivě učil a cvičil v sebeovládání. Stal se knězem a postavil se proti ariánským bludům Leovigilda, visigótského krále. Leovigild pronásledoval katolické kněze, některé uvěznil a Isidorova bratra, biskupa Leandra, poslal do vyhnanství. Leander se za nějaký čas vrátil a Isidor odešel do kláštera. Když Leander zemřel, Isidor byl zvolen biskupem v Seville namísto něj. Obyvatelé měli radost, protože věděli o jeho učenosti a horlivosti.

Isidor zakládal školy a ústavy na výchovu mládeže, staral se o kláštery, o nemocné a chudé. Odpíral si každé pohodlí a ke všem se choval laskavě, velkoryse a trpělivě, takže překonával i zatvrzelé lidi. Mnoho ariánů se jeho působením vrátilo do katolické církve. Svými listy a spisy, obhajujícími katolickou víru, byl znám po celé zemi i v cizině. Svě bohaté vědomosti, získané v mládí, použil při psaní mnoha knih, věnovaných nejen teologii, ale i hvězdářství a historii. Sestavil naučný slovník obecných vědomostí. Pro všechny tyto zásluhy byl zařazen mezi církevní učitele.

Když cítil, že se blíží jeho smrt, rozdal všechno, co mu ještě zbývalo, odpustil všem dlužníkům a za

všeobecného zármutku zemřel 4. dubna 636.

Svatý Isidor je patronem Španělska, počítačových techniků, lidí pracujících na počítači, internetu, žáků a studentů Jeho atributy jsou kniha a pero.

Bože, tys povolal svatého Isidora, aby svým učením vzdělával Tvou církev; vyslyš naše prosby a na jeho přímlovu jí pomáhej, ať stále roste v poznání Tvé pravdy. Skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen

(Závěrečná modlitba breviáře)

Z liturgie

8. 3. 2009

2. neděle postní

„Toto je můj milovaný Syn.“

1. čtení Gn 22, 1 – 2. 9a. 10 – 13. 1 – 18

2. čtení Řím 8, 31b – 34

Evangelium Mk 9, 2 – 10

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbledl – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašeni. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytli a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

Ozvěna slova:

Ježíšovo proměnění se odehrává na hoře, typickém místě zjevení Boží slávy. Vše se podobá zjevení na hoře Sinaj. Samota, oblak symbolizující Boží přítomnost, proměnění, Boží výzva k poslušnosti. Přesto evangelní událost převyšuje starozákonní zjevení. Mojžíšovi zářila jenom kůže na tváři, kdežto Ježíšovi celé tělo, ba dokonce i oděv. Mojžíš zakusil sám Boží přítomnost, Ježíš však dal zakusit svou slávu také třem dalším učedníkům. Mojžíš přijal slova od Hospodina, kdežto Ježíš sám má slova, která mají učedníci poslechnout. Ježíš je novým Mojžíšem, dokonce větším než on, protože je Božím milovaným Synem. Proto nyní stačí samotný Ježíš, stačí jeho slovo.

Za vším všedním v tomto světě je skryta Boží sláva. Ta občas proniká do našeho života a dává nám tušit velikost Boží slávy, která je připravená i pro nás, na které máme částečný podíl již teď. Tyto zářivé okamžiky jsou pro křesťana posilou ve chvílích, kdy prochází „temnotami rokle“.

29. 3. 2009

5. neděle postní

„Jestliže pšeničné zrno padne do země a zemře, přinese hojný užitek.“

1. čtení Jer 31, 31 – 34

2. čtení Žid 5, 7 – 9

Evangelium Jan 12, 20 – 33

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumřeli však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne počtů. Nyní je moje duše rozechvěna. Co mám říci? Otče, vysvobď mě od té hodiny? Ale právě kvůli té hodině jsem přišel. Otče, oslav

své jméno!“ Tu se ozval hlas z nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ Lidé, kteří tam stáli a uslyšeli to, říkali, že zahřmělo. Jiní říkali: „To k němu promluvil anděl.“ Ježíš jim na to řekl: „Ten hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní nastává soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vypuzen. A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny lidi k sobě.“ Těmi slovy chtěl naznačit, jakou smrtí zemře.

Ozvěna slova:

Ježíš odpovídá tajuplným způsobem na prosbu poutníků, kteří ho chtějí vidět. Výslovně neodmítá ani nepřijímá jejich žádost. Místo toho prozrazuje blízkost hodiny oslavení, tj. smrti na kříži. Díky této smrti, která navenek vypadá jako ztráta všech vztahů a života vůbec, on naopak získá „hojný užitek“: oslavení. A toto oslavení se paradoxně odehrává na potupném kříži. Kříž, který je zdánlivě vítězstvím temnoty, je naopak její drtivou porážkou! Vypuzení „vládce tohoto světa“ znamená osvobození pro lidi, kteří tak mohou přijít k Ježíšovi. V největší osamocenosti kříže Kristus přitahuje všechny lidi k sobě! To je tedy ta nepřímá odpověď na prosbu poutníků: vyvýšení na kříži jim umožní, aby doopravdy přišli k Ježíšovi a uviděli jeho tvář, tvář oslavenou.

10. 4. 2009

Velký pátek

„Zmocnili se Ježíše a svázali ho.“

1. čtení Iz 52, 13 – 53, 12

2. čtení Žid 4, 14 – 16; 5, 7 – 9

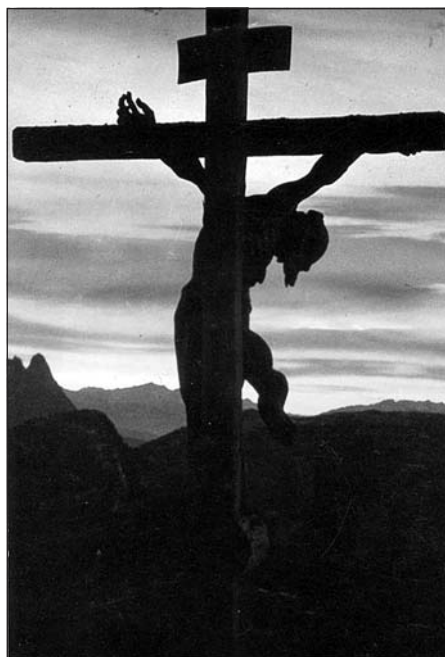
Evangelium Jan 18, 1 – 19, 42

Umučení našeho Pána Ježíše

Krista podle Jana.

Ozvěna slova:

Kříž se stává událostí lásky, kterou tři božské osoby chovají ke světu. Tato láska si sama zvolila utrpení a bolest. Ježíš na svém těle vzal naše hříchy na kříž, abychom my zemřeli hříchům a byli živi spravedlnosti. Jeho rány nás uzdravily. On vzal naše prokletí na sebe. Na kříži protrpěl to, co způsobuje hřích – ztrátu Boha. Toto největší utrpení vytrpěl až do dna. „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ Na tuto bolestnou opuštěnost však Ježíš odpovídá darováním sebe sama do náruči Otce. Prožívá svou bolest v hlubokém společenství se všemi

ukřižovanými na zemi a zároveň se plně svěruje Otci pro lásku ke světu. Spojuje se s láskyplnou poslušností vůči Bohu do spojení se všemi, kdo jsou bez Boha. Kříž se stává možností spásy nabídnutou všem bez výjimky. Je snad větší lásky na světě než láska Ukřižovaného?

I my jsme povoláni k tomu, abychom šli v jeho šlépějích. Zanechal nám příklad, jak to máme udělat. Když mu spílali, on jim to spílání neoplácel; když trpěl,

nehrozil, ale vkládal vše do rukou toho, který je spravedlivý.

Všechno řekl tvůj kříž, místo soudu milosrdenství, uzdravující moc Tvé lásky. Všechno řekl Tvůj kříž, já mohu být svobodný, bezplatná milost stále proudí. Všechno řekl Tvůj kříž. Pro Tvůj kříž Tě miluji, Tebe miluji.

Slovo Boží v liturgii:

15. 3. 2009 3. neděle postní

1. čtení Ex 20, 1 – 17

2. čtení 1 Kor 1, 22 – 25

Evangelium Jan 2, 13 – 25

19. 3. 2009 Slavnost svatého Josefa

1. čtení 2 Sam 7, 4 – 5a. 12 – 14a. 16

2. čtení Řím 4, 13. 16 – 18. 22

Evangelium Mt 1, 16. 18 – 21. 24

22. 3. 2009 4. neděle postní

1. čtení 2 Kron 36, 14 – 16. 19 – 23

2. čtení Ef 2, 4 – 10

Evangelium Jan 3, 14 – 21

25. 3. 2009 Zvěstování Páně

1. čtení Iz 7, 10 – 14

2. čtení Žid 10, 4 – 10

Evangelium Lk 1, 26 – 38

5. 4. 2009 Květná neděle

1. čtení Iz 50, 4 – 7

2. čtení Flp 2, 6 – 11

Evangelium Mk 14, 1 – 15, 47

9. 4. 2009 Zelený Čtvrtek

1. čtení Ex 12, 1 – 8. 11 – 14

2. čtení 1 Kor 11, 23 – 26

Evangelium Jan 13, 1 – 15

11. 4. 2009 Bílá sobota

1. čtení Gn 1, 1 – 2, 2

2. čtení Gn 22, 1 – 18

3. čtení Ex 14, 15 – 15, 1

4. čtení Iz 54, 5 – 14

Evangelium Mk 16, 1 – 7

Úmysly Apo?tolátu modlitby - brezen

1. Aby úloha žen byla více uznávána a respektována v každé zemi světa.
2. Aby se biskupové, kněží, zasvěcené osoby a laici věrní katolické církvi v Čínské lidové republice odhodlali stát se znamením a nástrojem jednoty společenství a míru v duchu poselství, které jim zaslal papež Benedikt XVI.
3. Aby pravdivá snaha o obrácení nás vedla také k účtě a ochraně počatého života

Úmysly m?í svatých na měsíc brezen - duben 2009

9. Po 7.30 za živé a + Františky z farnosti
 10. Út 17.00 za + Aloisii a Jaroslava Lysákovy, za + Františka Krajička, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
 11. St 17.00 za rodiče Kozubíkovy a syna, za rodiče Janáčovy a tři syny z Návojně a za živou rodinu
 12. Čt 17.00 za + rodiče a prarodiče Krchňavé a Švajleninové, pomoc Boží pro celou rodinu a naši farnost
 13. Pá 16.30 za + rodiče Beňovy, syny Josefa a Miroslava
 14. So 7.30 za + rodiče Josefa a Marii Šebákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu

15. Ne 7.30 za + rodiče Františku a Josefa Janáčovy, dvě + dcery, dva + zetě a za živou rodinu
 9.00 za + rodiče Serišovy, Zelinovy, jejich + rodiče a sourozence, za duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
 10.30 za farníky
 16. Po 7.30 za + rodiče Manovy, + Boženu Ptáčkovou, + rodinu Ďulákovu a za duše v očistci
 17. Út 17.00 za + Josefa Fojtů, + rodiče, syna, za rodiče Mišákovy, vnučku Marii, za duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu
 18. St 17.00 za + rodiče Tománkovy, za pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
 19. Čt 7.30 za + rodiče Hořákovy a Šabršulovy, jejich + děti a vnuky a za dar zdraví pro živou rodinu
 17.00 za živé a + Josefy z farnosti
 20. Pá 17.00 za + Františku Holbovou, její dvě sestry, neteře a za duše v očistci
 21. So 17.00 za + Miroslava Nováka, Františka Nováka a za živou a + rodinu

22. Ne 7.30 za + Josefu Bělejovou, dvoje + rodiče a ochranu Boží pro živou rodinu
 9.00 za + Elišku Fojtů, + rodiče, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
 10.30 za farníky
 23. Po 7.30 za + rodiče Surých, + čtyři děti, zetě a Boží požehnání pro živou rodinu
 24. Út 17.00 za + Bohumila Baču, + sourozence a + rodiče
 25. St 7.30 za + Miroslava Růžičku, + dceru, dvoje + rodiče a duše v očistci
 17.00 za rodiče Řehákovy, Strnadovy a za živou a + rodinu a duše v očistci
 26. Čt 17.00 za + Františka Fojtíka, dvoje + rodiče, za + zetě Aloise, s prosbou o dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
 27. Pá 17.00 za + rodiče Bližňákovy, tři syny, Františka Ďulíka a za živou rodinu
 28. So 7.30 za + Vašíčkovy, jejich dva + syny, za rodinu Miklasovu a duše v očistci

29. Ne 7.30 za + Vlastu Švachovou, + manžela a za + rodiče z obou stran
 9.00 za + rodiče Ruskovy, Vilímkovy, jejich + děti, zetě a za duše v očistci
 10.30 za farníky
 30. Po 7.30 za rodiče Janákovy, + děti, + Františka Silbrníka, + Bohuslava Jedličku.
 31. Út 18.00 za + Marii Mišákovou s prosbou o požehnání a Boží pomoc pro celou rodinu.
 1. St 18.00 za + Josefa Chuchmu (1.výročí smrti), + rodiče z obou stran, za ochranu a dar zdraví pro živou rodinu a za duše v očistci
 2. Čt 18.00 za rodiče Dorňákovy, + čtyři syny, duše v očistci a za ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
 3. Pá 7.30 za nemocné
 18.00 za členy živého růžence
 4. So 7.30 za + Jaroslava Slabíka, bratra Josefa, rodiče z obou stran a duše v očistci

5. Ne 7.30 za + Františka Lysáčka, jeho + rodiče a + sourozence, za duše v očistci a živou rodinu
 9.00 za Annu Rajznauerovou, syna Pavla, rodiče Rajznauerovy, Šuchmovy a za živou rodinu
 10.30 za farníky
 6. Po 7.30 za + syna Vojtěcha Marka, + rodiče Vaňkovy a Markovy, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
 7. Út 18.00 za + rodiče a prarodiče Žižkovy a Macháčovy, + Antonína Hlaváče a + Václava Strnku
 8. St 18.00 za + Leonku Šerou, rozenou Petrůjovou, + prarodiče Petrůjovy, jejich tři syny, Štěpánku Velehrachovou, vnučku Zdeničku, snachu Zdeňku, za + Josefa Sábou, Petru Sábou a + Josefa Šenkeříka
 9. Čt 18.00 Zelený čtvrtek
 10. Pá 18.00 Velký pátek
 11. So 19.30 Bílá Sobota

12. Ne 7.30 za + Josefa Polácha, jeho + rodiče a za Boží požehnání pro živou rodinu
 9.00 za + Jana a Anastázii Ptáčkovy a dvě + dcery
 10.30 za farníky

Kristus Ježíš

ackoli má božskou přirozenost

nic něpěl na tom,

žě ě rovný Bohu.,

alě sám seě se zřekl,

vzal na seěě

přirozenost clověka

a stal se ě ědním z lidí.

Byl jako každý jiný clověk.

ponížil seě

a byl poslušný až k smrti,

a to k smrti na kříži.

Proto ho také Buh povýšil

a dal mu Jméno

nad každé jiné jméno,

takžě pri Ježíšově jménu

musí pokleknout

každé kolěno na něbi,

na zěmi i v podsvětí

a každý jazyk musí

k slávě Boha Otcě vyznat:

Ježíš Kristus ě Pán.

List sv. Pavla
Filipianum 2, 5 - II

